

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/641/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3713203923
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3713203923.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Čupkovej a sudkýň JUDr. Aleny Záhumenskej a JUDr. Viery Škultétyovej v právnej veci navrhovateľa G., zastúpeného I. proti odporcom: 1) C. a 2) KM., o zaplatenie sumy 4.391 Eur istiny s príslušenstvom, na odvolanie odporcu 2) proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 23. apríla 2014, č.k. 7C/82/2013-155, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti m e n í tak, že odporca 2) je povinný zaplatiť navrhovateľovi 4.383,50 Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Výrok o náhrade trov prvostupňového konania a o súdnom poplatku p o t v r d z u j e .

Odporca 2) je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 202,86 Eur, do rúk zástupcu navrhovateľa, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 4.391 Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Konanie proti odporkyni 1) z dôvodu späťvzatia návrhu podľa § 96 ods. 1 O.s.p. zastavil. Odporcovi uložil povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania 1.736,84 Eur a zároveň mu uložil povinnosť zaplatiť na účet okresného súdu titulom súdneho poplatku sumu 263 Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 444 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 1, § 5 ods. 1, 5 zákona č. 437/2004 Z. z. Rozhodol na základe výsledkov vykonaného dokazovania, z ktorého mal za preukázané, že po ustálení zdravotného stavu navrhovateľa po úraze, ktorý utrpel v súvislosti s dopravnou nehodou dňa 25.12.2010, chirurg NsP G. J. C.. O. D. vyhotovil lekársky posudok o bolestnom a o sťažení spoločenského uplatnenia, v ktorom bodovo vyčíslil výšku sťaženia spoločenského uplatnenia navrhovateľa spolu na 570 bodov. Na základe uvedenej skutočnosti odporcu 2), vychádzajúc z ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov vyplatil navrhovateľovi podľa § 5 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z. z. náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v celkovej výške 8.782 Eur. Po výplate uvedenej náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia navrhovateľ listom zo dňa 03.10.2012 odporcu 2) vyzval na uzavretie dohody o navýšení tejto náhrady o 50 % podľa § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z. z., poukazujúc najmä na skutočnosť, že v súvislosti so zdravotnými následkami úrazu mu bol priznaný rozhodnutím Sociálnej poisťovne, ústredie, J., invalidný dôchodok. Odporca 2) listom zo dňa 29.11.2012 navrhovateľovi oznámil, že na uzavretie takejto dohody nepristúpi. Súd prvého stupňa mal za preukázané, že v dôsledku nepriaznivého zdravotného stavu, ktorý u navrhovateľa v súvislosti s uvedeným úrazom nastal, navrhovateľ rozhodnutím Sociálnej poisťovne, ústredie, J. zo dňa 13.03.2012 bol po predchádzajúcom posúdení posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočka G. J. uznaný za invalidného z dôvodu poklesu jeho schopnosti

vykonávať zárobkovú činnosť o 45 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou a od 24.12.2011 bol navrhovateľovi priznaný invalidný dôchodok vo výške 137,10 Eur, ktorý mu od 01.01.2012 bol zvýšený na sumu 141,70 Eur. Súd prvého stupňa uviedol, že zdravotný stav navrhovateľa pred predmetným úrazom so zameraním sa na stav jeho chrbtice bol veku primeraný a nevyžadoval viac ako 8 rokov žiadnu liečbu. Súčasný zdravotný stav navrhovateľa v dôsledku uvedeného úrazu charakterizuje chronický driekový bolestivý stav vyžadujúci pravidelnú liečbu bolesti riadenú špecialistom na liečbu bolestí. Vzhľadom na vývoj sekundárnych zmien - progredujúca dextroskolióza, spondylartróza, viacúrovňové poškodenie medzistavcových platničiek, viacúrovňové zúženie bočných častí miechového kanála a medzistavcových otvorov je prognóza ochorenia na strane navrhovateľa nepriaznivá. Súd prvého stupňa konštatoval, že uvedené skutočnosti vyplývajú zo znaleckého posudku vyhotoveného v konaní ustanoveným znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia. Rovnako z uvedeného znaleckého posudku vyplýva, že navrhovateľ je do značnej miery obmedzený v bežnom spoločenskom a kultúrnom živote a jeho uplatnenie na trhu práce je prakticky nulové, keďže ako znalec vo svojej výpovedi uviedol, je schopný vykonávať len prácu strážnika, alebo prácu v SBS, avšak aj v takom prípade by jeho potencionálny zamestnávateľ mu musel pracovné podmienky upraviť tak, aby pre potlačenie bolesti mohol neustále meniť polohu svojho tela. Súd prvého stupňa mal za preukázané, že na strane navrhovateľa sa jedná o prípad hodný osobitného zreteľa a zvýšenie odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia o 50 % je primerané s prihliadnutím na trvalé následky, ktoré v dôsledku poškodenia zdravia na strane navrhovateľa vznikli. Uvedené následky poškodenia zdravia na strane navrhovateľa vznikli v jeho pomerne mladom veku, keď bol pracovne produktívny, súkromne podnikal a zabezpečoval potreby svojej rodiny. Po úraze zostal na invalidnom dôchodku a pre jeho prakticky nulové uplatnenie sa na pracovnom trhu možno konštatovať, že absolútne stratil pracovnú spôsobilosť. Do značnej miery navrhovateľ zostal obmedzený v pohybe a v dôsledku tohto stavu je obmedzený v každodenných bežných úkonoch súvisiacich, najmä so starostlivosťou o domácnosť, prácami na záhrade, športovým a spoločenskými vyžitím. Trvalé poškodenie zdravia navrhovateľa má preukázateľne nepriaznivé dôsledky pre uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb, pričom z hľadiska prognózy možno tento jeho stav hodnotiť ako trvalý, bez možnosti jeho zlepšenia. Na základe uvedených skutočností preto súd prvého stupňa vyhodnotil návrh navrhovateľa o zvýšení náhrady sťaženia spoločenského uplatnenia o 50 % za dôvodný. Odporcu 2) zaviazal k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi sumu 4.391 Eur, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., keď navrhovateľovi, ktorý bol v konaní proti odporcu 2) úspešný, priznal právo na náhradu trov konania, ktoré špecifikoval v odôvodnení napadnutého rozsudku. Nakoľko navrhovateľ bol v konaní podľa § 4 ods. 2 písm. ch) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch oslobodený od poplatkovej povinnosti, preto súd podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch zaviazal odporcu 2) k povinnosti zaplatiť na účet tamojšieho súdu titulom súdneho poplatku sumu 263 Eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Proti rozsudku vo výroku, ktorým bolo návrhu vyhovieť a s tým súvisiacimi výrokmi o trovách konania a o povinnosti zaplatiť súdny poplatok, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca 2), ktorý navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrh navrhovateľa zamietne, prípadne ho prizná v nižšej sume, ak bude mať za preukázané, že v danom prípade ide o prípad hodný osobitného zreteľa, pričom pri 50 % zvýšení ide o sumu 4.383,50 Eur a nie 4.391 Eur. Poukazoval na skutočnosť, že ani lekár, ktorý vypracoval lekársky posudok o sťažení spoločenského uplatnenia, nezvýšil bodové hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia na dvojnásobok v súlade s § 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z. z., nakoľko to nepovažoval za opodstatnené, vzhľadom k tomu, že navrhovateľovi bol priznaný len čiastočný invalidný dôchodok. Odporca 2) pripustil, že navrhovateľovi sa po dopravnej nehode zmenil život a taktiež jeho zdravie, ktoré bolo poškodené práve v súvislosti s dopravnou nehodou zo dňa 25.12.2010. Avšak už samotné odškodnenie sťaženia spoločenského uplatnenia má poškodenému kompenzovať jeho následné obmedzenie v živote, a to, či už v pracovnom, súkromnom, spoločenskom, kultúrnom alebo športovom. Následne zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia prichádza do úvahy v prípadoch hodných osobitného zreteľa, teda v prípadoch, kedy je poškodený vo vysokej miere ovplyvnený svojím zdravotným stavom tak, že je takmer úplne vylúčený, či už z pracovného alebo súkromného života. Vyslovil názor, že v danom prípade u navrhovateľa o takýto prípad sa nejedná. Navrhovateľ nie je úplne vyradený z pracovných, kultúrnych, spoločenských, či športových aktivít v živote. Tieto aktivity môže vykonávať v súlade so svojím obmedzením. Toto obmedzenie mu bolo odškodnené už vyplatením sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 8.767 Eur (15 Eur vyplatené za poplatok za vystavenie posudku). Uvedená suma zodpovedá navrhovateľovmu poškodeniu zdravia a jeho sťaženiu spoločenského uplatnenia. Navrhovateľovi bola vyplatená náhrada za sťaženie

spoločenského uplatnenia za 570 bodov, pričom hodnota bodu zodpovedala sume 15,38 Eur. Celkovo náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia predstavovala sumu 8.767 Eur. 50 %-né zvýšenie teda predstavuje sumu 4.383,50 Eur a nie sumu priznanú vo výške 4.391 Eur. Vo vyplatenej sume odporcom bol započítaný i poplatok za vystavenie posudku vo výške 15 Eur (spolu vyplatená suma 8.782 Eur).

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril navrhovateľ, ktorý navrhol potvrdenie napadnutého rozsudku. Argument odporcu, že pokiaľ C.. D. nezvýšil počet bodov na dvojnásobok podľa § 10 ods. 4 zákona č. 437/2004, súd nemôže zvýšiť o 50 %, považuje za nesprávny, keďže samotné znenie zákona toto nevyklučuje, obzvlášť, ak je takéto 50 %-né zvýšenie podľa § 5 ods. 5 podmienené invaliditou poškodeného. Dôvodil, že odporcovi unikol fakt, ktorý bol na samotnom pojednávaní preukázaný, keď zo samotnej výpovede C.. D. vyplynulo, že u navrhovateľa je skutočne stav, ktorý zvýšenie o 50 % vyžaduje a dokonca ho vyslovene odporučil súdu. S odkazom na znalecký posudok Q. a jeho výpoveď, ako aj výpoveď C.. O. D. je jasne preukázané, že zraneniami, spôsobenými dňa 25.12.2010 sa navrhovateľovi výrazne zmenil jeho osobný, pracovný a spoločenský život. Súd prvého stupňa na tieto okolnosti vykonal veľmi podrobné dokazovanie, nielen odborníkmi (lekármi), ale aj svedkami a títo jednoznačne potvrdili pokles kvality života navrhovateľa vo všetkých oblastiach pracovného i spoločenského života. Tvrdenie odporcu tak považuje za účelové. Uviedol že už len pri komparácii jeho pracovného života a zárobkových možností pred a po dopravnej nehode dňa 25.12.2010 je zrejmé, že dôvody na 50 %-né zvýšenie sumy sťaženia spoločenského uplatnenia reálne existujú. Pred inkriminovanou nehodou pracoval navrhovateľ na strechách, po tejto nehode už tejto činnosti nie je absolútne schopný, teda stratil možnosť vykonávať prácu a živiť sa predchádzajúcim spôsobom (klampiar). Z morálneho hľadiska je tak priznanie 50 %-ného zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia s ohľadom na doterajšie následky iba minimálnou satisfakciou. Dával do pozornosti zodpovedanie otázok č. 2, 3 znaleckého posudku, v zmysle ktorých u navrhovateľa ide o chronický dliekavý bolestivý stav po zraneniach chrbtice, ktoré utrpel pri úraze, vyžadujúci si pravidelnú liečbu bolestí riadenú špecialistom na liečbu bolestí, pričom znalec zároveň konštatoval prognózu ochorenia navrhovateľa ako nepriaznivú s tým, že nie je predpoklad, že by mohol vykonávať svoju prácu a nie je ani istota, že pri liečbe jeho stav by sa zlepšil, keď sa stotožnil s názorom lekára Sociálnej poisťovne v súvislosti s obmedzeniami navrhovateľa pri bežných prácach.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v rozsahu podaného odvolania a jeho dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie odporcu 2) proti rozsudku okresného súdu je dôvodné len čiastočne. Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

V preskúmvanej veci z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ dňa 25.12.2010 v súvislosti s dopravnou nehodou utrpel úraz, v dôsledku čoho bola lekárskeho posudkom o bolestnom a o SSU vyčíslená výška SSU navrhovateľa na 570 bodov. Odporca 2) vyplatil navrhovateľovi podľa § 5 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z. z. náhradu za SSU pri priznanom počte bodov 570 a hodnote bodu 15,38 Eur vo výške 8.766,60 Eur. 15 Eur vyplatil navrhovateľovi za poplatok za vystavenie posudku. Suma 8.782 Eur bola tak navrhovateľovi vyplatená jednak ako náhrada za SSU a jednak ako náhrada za poplatok za vystavenie posudku, ktorá skutočnosť nepochybne vyplýva z čl. 16 spisu.

V danej veci sa navrhovateľ domáha zvýšenia odškodnenia za SSU podľa § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z. z. o 50 % vo finančnom vyčíslení 4.391 Eur, keď vychádzal zo sumy 8.782 Eur, ktorá mu bola odporcom 2) vyplatená v zmysle oznámenia o poistnom plnení zo dňa 21.05.2012 (č.l. 15 spisu). Súd prvého stupňa dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je čo do právneho základu opodstatnený, keď mal za to, že sa jedná o prípad hodný osobitného zreteľa, a preto jeho návrhu o navýšenie náhrady o 50 % vyhovel a odporcovi (po späťvzatí návrhu proti odporcovi 1) je nepochybne, že odporcovi 2/) uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi titulom prípadu hodného osobitného zreteľa náhradu za SSU sumu 4.391 Eur.

Súd prvého stupňa sa pri vyčíslení výšky náhrady za SSU podľa § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z. z. dopustil pochybenia, keď pri zvýšení náhrady o 50 % vychádzal zo sumy 8.782 Eur, ktorá bola navrhovateľovi odporcom 2) vyplatená, avšak v tejto sume bol zahrnutý poplatok za vyhotovenie posudku vo výške 15 Eur. Správne mal súd prvého stupňa vychádzať zo sumy skutočne priznanej náhrady za SSU 8.766,60 Eur po zaokrúhlení na najbližšie celé euro smerom nahor 8.767 Eur, a tak

priznať navrhovateľovi titulom 50 %-ného zvýšenia náhradu vo výške 4.383,50 Eur, z ktorého dôvodu bolo potrebné rozsudok okresného súdu podľa § 220 O.s.p. zmeniť.

Odvolačný súd následne podrobne preskúmal všetky ďalšie rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní odporcom 2) vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa. Odvolacie námietky odporcu 2) sú totožné s námietkami, ktoré uplatnil pred súdom prvého stupňa. Ani v odvolacom konaní neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci ohľadne priznania zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia o 50 %. Napadnuté rozhodnutie obsahuje dostatok skutkových a právnych záverov, pričom odvolací súd nezistil, že by tieto závery boli svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené. Z daného titulu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozsudku a v podrobnostiach na ne v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje. Na doplnenie správnosti dôvodov rozhodnutia súdu prvého stupňa odvolací súd dodáva nasledovné: Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z. z. pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a § 8).

Podľa odseku 2 citovaného zákonného ustanovenia výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2 % z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor.

Podľa odseku 5 citovaného zákonného ustanovenia v prípadoch hodných osobitného zreteľa, akým je uznanie invalidity, môže súd náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia zvýšiť najviac o 50 %.

Po vykonanom dokazovaní súd prvého stupňa dospel k správne mu záveru, že v danej veci u navrhovateľa ide o prípad hodný osobitného zreteľa a je možné mimoriadne zvýšiť náhradu škody za sťaženie spoločenského uplatnenia. Súd prvého stupňa dostatočne vysvetlil svoje závery, z ktorých mal za to, že základné bodové ohodnotenie, vykonané lekárom, nepostačuje na primerané zmiernenie následkov poškodenia zdravia navrhovateľa a odôvodnenie jeho rozhodnutia je v súlade so zásadami plnej, a tým i spravodlivej nápravy. Súd prvého stupňa správne zohľadnil charakter následkov úrazu, ktorými navrhovateľ trpí, obmedzenia v bežnom živote, ktoré navrhovateľa následkom zdravotných ťažkostí, súvisiacich s utrpeným úrazom postihujú, vek navrhovateľa v čase úrazu - XX rokov, ako aj samotné jeho životné podmienky. V konaní bolo zistené, že pred úrazom bol navrhovateľ v produktívnom veku, venoval sa svojej práci, od roku 2005 ako živnostník, pracoval v oblasti stavebnej výroby, najmä pri stavbe strešných krovov, čo je v súčasnej dobe vzhľadom na jeho zdravotný stav vylúčené. Nepochybne je tak výrazne obmedzený v profesionálnej oblasti. Rovnako je vylúčený, aby vykonával fyzicky náročnejšie práce. Navrhovateľ žil pred úrazom plnohodnotným spoločenským a kultúrnym životom, športoval, vykonával práce pri rodinnom dome a na záhrade, ktoré si samotné žitie v rodinnom dome so záhradou vyžadujú. Jeho zdravotný stav ho obmedzil aj v tejto oblasti života. Bolo potrebné prihliadnuť tiež k tomu, že prognóza ďalšieho vývoja jeho zdravotného stavu je nepriaznivá. Súd prvého stupňa v neposlednom rade vychádzal zo záverov znaleckého posudku znalca Q., ktorý uviedol, že zdravotný stav navrhovateľa pred úrazom, ktorý pri dopravnej nehode utrpel, so zameraním na stav jeho chrbtice, bol veku primeraný a nevyžadoval si viac ako 8 rokov žiadnu liečbu. Jeho súčasný zdravotný stav po úraze charakterizuje chronický dliekavý bolestivý stav, vyžadujúci pravidelnú liečbu bolestí, riadenú špecialistom na liečbu bolestí. Funkčne sa jedná o stredne ťažké poškodenie, vyjadrené aj v posúdení zdravotného stavu navrhovateľa priznaním invalidity vo výške 45 %. Ohľadne prognózy ďalšieho vývoja zdravotného stavu navrhovateľa znalec uviedol, že táto je do budúcnosti nepriaznivá. Vo svojej výpovedi pred súdom prvého stupňa uviedol, že vzhľadom na súčasný zdravotný stav navrhovateľa by mu obmedzenie v bežnom živote priznal na rozdiel od posudkového lekára Sociálnej poisťovne nad hranicou 50 %. Uviedol, že navrhovateľ v súčasnej dobe nemôže vykonávať žiadne práce, ktoré sú fyzicky náročné a súvisia so zdvíhaním bremien, prípadne, ktoré súvisia s nepriaznivými polohami pre ľudské telo ako je predklon, či dlhodobé sedenie. Vzhľadom na pretrvávajúce a chronické bolesti je navrhovateľ nútený podrobovať sa pravidelným vyšetreniam v ambulancii chronickej bolesti a v tejto súvislosti užívať medikamenty na potlačanie bolesti.

Skutkové zistenia, potrebné pre posúdenie nároku navrhovateľa na mimoriadne zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, z ktorých vychádzal súd prvého stupňa pri svojom rozhodovaní, sú

v prejednávanej veci postačujúce aj pre rozhodnutie odvolacieho súdu. Majú oporu v dokazovaní, ktoré bolo vykonané výpoveďami účastníkov konania, výpoveďami svedkov C.. O. D., C. C., B. T., Q., ako aj jeho znaleckým posudkom a v neposlednom rade aj listinnými dôkazmi.

Po zhodnotení všetkých skutočností odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne rozhodol, keď navrhovateľovi priznal mimoriadne zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, zodpovedajúce 50 % základného bodového ohodnotenia. Náhradu v takejto výške aj odvolací súd považuje za primeranú obmedzeniam, ktoré navrhovateľa v dôsledku utrpeného pracovného úrazu postihujú.

Odvolací súd s prihliadnutím k uvedenému záveru zároveň ako vecne správne potvrdil aj súvisiace výroky o trovách prvostupňového konania, ako aj o súdnom poplatku.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 a § 224 ods. 1 O.s.p., keď navrhovateľovi, ktorý mal v odvolacom konaní minimálny neúspech, priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 202,86 Eur, spočívajúcu v odmene za právne zastúpenie za 1 úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu 161,01 Eur + 8,04 Eur režijný paušál + 20 % DPH 33,81 Eur, spolu 202,86 Eur.

Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.